

Калина.

Видѣлъ ме?

Б.Краса.

Азъ невѣрвахъ! Присторило му сеее, мислѣхъ сѣ....

Той идва тукъ?

Косъо зеръ. Отъ какъ се заесени - ноцъ се прѣбира тукъ

да нощува съ овцетѣ, а денемъ немилъ - недрагъ ходи по стрѣнитѣ
щата. /Запушва луличка съ тѣтень. /

Дълго мълчание.

Б.Краса.

/Вгледала се о Калина/ Гледай, гледай! Немога да си повѣр-
вамъ очитѣ...Че какъ тѣй, отъ кждѣ?

Калина.

/Не я дочеула, владена въ себе си/ Казвашъ, че той идва да
нощува съ овцетѣ си тукъ?

Като умрѣ майка ти, горката, Богъ да я прости: - ти зна-
ешъ ли, че тя умрѣ?

/Просълзена/ Знамъ.

Тукъ всичко опустѣ; чешмата присѣхна; буреняса двора -
Страхъ да те съземе като влѣзешъ. Пустна се приказка, че вам-
пирѣ броди въ кждата ви.... И дѣдата съ страхъ минаваха вечеръ
край плета.

/Вслушана тихо рони съзн. /

/Кръсти се/ Охъ, охъ - на душманина си не желая туй.

Ами какъвъ е този купъ камъни срѣдъ двора?

По-лани, като се засуши...че като взе да мрѣ добитѣка....
зека да казватъ хората, че вампира бродялъ тадыва и като се съ
браха; подгониха го, че срѣдъ двора. Всѣки който доде - и камък
хвърли въ двора.... И всѣки който минаваше послѣ край кжди
неотминаваше да не хвърли отъ улицата камъкъ тукъ - ехъ,
страхъ да те съземе!

/Вслешана, само хълца задъхана. /

Куче ли побѣсней въ вашета градина ще се скрий и по пѣ-
ли ноци ще вие; кукумявка ли се отнѣкхдѣ откъсне - на вашия
куминъ гнѣздо ще свие - и въ тъмни ноци - полуноще, кога се
всичко наоколо притан - ще замаяка, като че плаче.... Да бѣ-
ше отъ нѣкхдѣ да я чуешъ - би заплакала! А зимѣ, като запищятъ
хали по Игнаждень и навитѣ се разплачатъ по рѣката - все
тука ще се събератъ и съ капацитѣ по прозорци ще заиграятъ;
по тавани ще се догонватъ, че чакъ да като първи пѣтли пропѣятъ